

A bírálóbizottság értékelése

A disszertációban közölt új eredményeket a bírálóbizottság a következők szerint tartja elfogadhatónak:

1. Állami használatra készült homoszexuális-listák létezésének alátámasztása történeti bizonyítékokkal, korábban feltáratlan levéltári forrásanyagok közlése és magyarázata révén. Ezek közül kiemelendő a „Homoszexuális egyének munkaszolgálatra való bevonultatása” tárgyban az Államvédelmi Központ és a Honvédelmi Minisztérium között 1942. november és december folyamán lezajlott levelezés és a levelezéshez csatolt 993 fős lista anonimizált adatainak első magyar nyelvű ismertetése.
2. A 20. század első felének legnagyobb példányszámú napilapja, Az Est 1910 és 1939 közötti 30 évfolyamának részletes vizsgálata alapján az adott időszakra jellemző nemiszerep-áthágások és homoszexualitás-reprezentációkban tükröződő nézetek és társadalmi attitűdök bemutatása.
3. A homoszexuális gyakorlatok magyarországi dekriminalizációja hátterének feltárása korábban ismeretlen források alapján. Az Egészségügyi Tudományos Tanács (ETT) Ideg-elme szakbizottságának 1958. március 21-én tartott ülése jegyzőkönyvének, az ezen az ülésen megtárgyalt, Csorba Antal által jegyzett „A homoszexualitás néhány orvosi és büntetőjogi problémájáról” szóló előterjesztésnek, valamint az Alföldi Zoltán, az ETT titkára által Rostás Istvánnak, a Magyar Szocialista Munkáspárt Szervezési Osztálya helyettes vezetőjének írt feljegyzésnek ismertetésével.
4. Mélyinterjúk és korábban Magyarországon még nem ismertetett levéltári peranyagok elemzése alapján a szabad önmeghatározást korlátozó társadalmi tényezők, többek között a kognitív és az ebből adódó érzelmi elszigeteltség, a sajátos meleg térhasználat, valamint a heteroszexuális homlokzat fenntartásának a vizsgált korszakhoz köthető jellemzőinek azonosítása.
5. Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában és Budapest Főváros Levéltárában található, korábban feltáratlan források elemzése alapján az intézményesített homofóbia stratégiai hasznosításának bemutatása az állambiztonsági szervek által az 1960-as években alkalmazott operatív eszközök tükrében.

A bírálóbizottság értékelése szerint a pályamunka zárásaként hiányzik az összegző, szintetizáló fejezet. Az összegző értékelés szerint a pályamunka érdemben hozzájárul a 20. századi magyarországi érzelem-, magánélet- és szexualitástörténeti tudáskészlet kiegészítéséhez. A pályamunka alapvető és elsődleges ismereteket nyújt, új összefüggéseket tár fel egy olyan területen, amely Magyarországon szinte napjainkig tabunak számított mind a közgondolkodásban, mind pedig a társadalomtudományokban.